

TAK 1304 Snubbekorsgård,
Vridsløsemagle by matr. nr. 3a,
Sengeløse sogn, Smørum herred, Københavns amt. Stednr. 020211, sb.
104. (KUAS j. nr. 2003-2122-1154).

Beretning for udgravning af vikingetidsgravpladsen Snubbekorsgård, nordlige del.

Beretning om fortsat udgravning af gravpladsen Snubbekorsgård. Udgravningen omfattede bla fire jordfæstegrave, hvoraf én kan dateres til yngre romersk jernalder, én til vikingetid.

Udført af Kroppedal Museum i september 2008. Udgravningsleder museumsinspektør Lotte Reedtz Sparrevohn.

ABSTRACT	3
UNDERSØGELSENS FORHISTORIE	4
ADMINISTRATIVE DATA	4
ØVRIGE DATA.....	4
TOPOGRAFI, TERRÆN OG UNDERGRUND	5
MÅLESYSTEM.....	6
UDGRAVNINGSMETODE.....	6
UNDERSØGELSENS RESULTATER.....	8
SAMMENFATNING.....	13
FREMTID.....	14

Bilagsliste

- Bilag 1 Oversigtsplan i 1:400 over undersøgte arealer 2006-2008
- Bilag 2 Plan over gravfeltet i 1:100
- Bilag 3 Signaturforklaringer til planer (1 A4)
- Bilag 4 Opmålingsdata (1 A4)
- Bilag 5 Anlægsliste (7 A4)
- Bilag 6 Tegningsliste (2 A4)
- Bilag 7 Originaltegninger i 1:10 og 1:20 (eller kopi af) (20 A3 og A4)
- Bilag 8 Hus 2, plan- og profiltegning, skema (2 A4)
- Bilag 9 Antropologisk redegørelse v/ Pia Bennike (2 A4)
- Bilag 10 Fotoliste (4 A4)
- Bilag 11 s/h kontaktark (3 stk.), kontaktark af digitale fotos (2 A4)
- Bilag 12 Fundliste (4 A4)

Abstract

Beretning om de fortsatte undersøgelser af en gravplads med jordfæste- og brandgrave fra tidlig vikingetid. Årets undersøgelser af 1.140 m² omfattede fire jordfæstegrave. Én, overraskende fra romersk jernalder, én fra vikingetid og to ikke daterede. Derudover omfattede udgravningen to mulige jordfæstegrave, bunden af en mulig brandgrav, sporene efter en stolpebygning, samt en grube og en brønd.

Udført af Kroppedal Museum i september 2008. Udgravningsleder museumsinspektør Lotte Reedtz Sparrevohn.

Undersøgelsens forhistorie

I 2006 udgravede Kroppedal Museum en gravplads fra tidlig vikingetid på en lille bakkeknold på Det Biovidenskabelige Institut (LIFE, tidligere KVLs) jorder i Taastrup. Gravpladsen blev ikke totalundersøgt. På baggrund af den lokale topografi, detektorfund i muldjorden, samt en delvis prøvegravning i 2007, vurderes gravpladsen, at være en del større end det areal, der blev undersøgt i 2006. Undersøgelserne i 2006 viste, at gravpladsen er stærkt dyrkningstruet.

På den baggrund bevilgede Kulturarvsstyrelsen midler til fortsatte undersøgelser i 2008. Her blev den nordlige del af gravpladsen undersøgt. Der blev ikke søgt om midler til udgravning af den sydlige del, idet der pågår planteavlfsforsøg på den.

Administrative data

Kroppedal Museum er ansvarlig for undersøgelserne. Oldsager og originaldokumentation opbevares på institutionen.

Øvrige data

Undersøgelsen fandt sted den 1. september, og i dagene fra den 8. september til den 17. september 2008. I undersøgelsen deltog museumsinspektør Lotte Reedtz Sparrevohn som ansvarlig og daglig leder. I udgravningsarbejdet deltog museumsteknikere Annemarie Bønnelycke og Kenneth Paulmann, samt stud. mag'er Susan Pallesen og Anita Årsleff Simonsen. Endvidere deltog museumstekniker Jan Poulsen, der både foretog opmålinger og udgravningsarbejde.

Konserveringstekniker Lone Brorson Andersen assisterede i optagning af præparater i felten.

Undersøgelsen omfattede 1.140 m². Gravemaskinen, en bæltefremført Daewoo 220 påmonteret en to meter bred rabatskovl blev kørt af entreprenør Hans Christensen, der er ejer af den.

Undersøgelsen blev finansieret af Kulturarvsstyrelsen. Undersøgelsens primære formål var at få fastlagt gravpladsens udstrækning mod nord, samt at dokumentere og udgrave alle gravanlæg, der er i overhængende fare for at forsvinde ved pløjning.

Udgravningen foregik i fint sensommervejr.

Lodsejers navn og adresse: GRØN FORVALTNING – Højbakkegård Allé 30, 2630 Taastrup.

Topografi, terræn og undergrund

Kort: 4-cm kort 1513 I SV.

Lokaliteten ligger i et område hvor Det Biovidenskabelige Institut, LIFE, Københavns Universitet har fire forsøgsgårde. Landskabet er derfor karakteriseret ved meget intensivt dyrkede marker.

Gravpladsen er beliggende på en markant bakkekold i kote 31 meter DNN.

Bakkekolden falder forholdsvis stejlt mod tre sider, vest, nord og øst, mens den er mere jævnt skrånende mod syd. Bakkekolden ligger i et område med moræneaflejringer. Der er kun få og små områder med ferskvandsaflejringer i umiddelbar nærhed. Nærmeste større vådområder er det vådbundsområde, hvor Store Vejleå løber ca. 1,2 km øst for bakkekolden, og det store vådbundssystem med Vasby og Sengeløse moser 3 km nordvest for bakkekolden. Mindre vådområder findes vest og nord for lokaliteten. Dybendalgrøften løber ca. ½ km vest for bakkekolden i nord-sydlig retning og lige nord for lokaliteten er der en sænkning, der må have været ret vandlidende. Ca. 1 km øst for gravpladsen er der et område med smeltevandsgrus, der har været genstand for grusgravning. Nord for udgravningsfeltet er der et mergelhul.

Undergrunden bestod overvejende af gulbrun let sandet moræneler. Desuden var der områder med mere sandet, gruset og indimellem småstenet undergrundsmateriale. Muldlaget var alle steder meget tyndt, kun ca. 25 cm.

Lokaliteten ligger i Vridsløsemagle ejerlav, i den østlige del af Sengeløse sogn og i det nordøstlige hjørne af det middelalderlige Lille herred. Ejerlavet omfatter Vridsløsemagle landsby, tillige med den gamle Roskilde Landevej, der har løbet et par hundrede meter nord for lokaliteten og den gamle Roskilde Kro, der har ligget ved vadestedet Appevad ved St. Vejleå 2 km nordøst for lokaliteten. Lokaliteten ligger endvidere et par hundrede meter sydvest for den gravhøj, hvor Snubbekors er placeret. Korset var oprindeligt et katolsk vejfarekors, der ifølge overleveringen stammer fra 1200-tallet. I 1488 var Snubbekors en kendt stedbetegnelse. De middelalderlige byer Herstedvester, Sengeløse og Høje-Taastrup ligger mellem 2,5 og 3,5 km fra lokaliteten. Vridsløsemagle, der måske kan følges tilbage til 1000-årene ligger 1,2 km nord for lokaliteten (Historisk topografi: Jønsson, J. H. 2002. Kulturhistorisk oversigt. Middelalder 1050-1536, Københavns Amt).

Lokaliteten ligger i et område uden andre samtidige kulturlevn. Nærmeste bosættelse er en gård, der kan følges fra yngre germansk jernalder til tidlig vikingetid ca. 1,3 km nordøst for gravpladsen (stednr. 020211 sb 64, j.nr. SØL 441). I den østlige udkant af Sengeløse by er der ligeledes udgravet en bosættelse fra tidlig vikingetid (stednr. 020211 sb 97, j.nr. TAK 1154).

Målesystem

Opmålingen blev foretaget med Trimble R8 GPS-udstyr og GPS-net af museumstekniker Jan Poulsen. Koordinatsystem: System 34 Sjælland. Datum: TDK34S. Geoide: DKGEOID98 (Denmark).

Udgravningsmetode

Mulden blev fjernet til undergrundsniveau med en gravemaskine. Et lille areal nord for 2006 - udgravningen blev ikke undersøgt. På arealet (markeret med lilla streger på bilag 1) er der en vandboring, der blev indhegnet i forbindelse med anlægsarbejdet i 2006. Muldafrømningen foregik med ekstra årvågenhed og med samtidige detektorafsøgninger. Så snart en mulig jordfæstegrav kom til syne foregik den videre afrensning forsigtigt med skovl og ske og ikke med maskine. De fremkomne fyldskifter blev indridset, markeret med en pind og opmålt med GPS.

Da alle anlæg var blevet undersøgt, blev de øverste cm af den afrømmede flade fjernet med gravemaskinen. Herved fremkom ingen yderligere anlæg.

Tegninger blev tegnet i målestok 1:10 og 1:20.

Forstyrrelser

Der var ingen nævneværdige forstyrrelser i form af moderne nedgravninger eller undergrundsskift, der forstyrrede overblikket. Undtaget herfra var tre ”Jens Vejmand” huller og resterne af en begravet hund. Der fremkom generelt meget få anlæg, formentlig en følge af en voldsom nedpløjning.

Udgravning af brandgrave

Der var ingen sikre brandgrave (bevaret) på arealet.

Udgravning af jordfæstegrave

Alle anlæg, der tilnærmelsesvis kunne minde om en jordfæstegrav, blev opfattet som en mulig jordfæstegrav og blev derfor undersøgt som en grav. Det vil sige alle anlæg større end et stort stolpehul.

Jordfæstegravene blev fotograferet, tegnet og nivelleret i top- og bundniveau. Målesømmene til tegning blev placeret i gravens længderetning og opmålt med GPS. Brændte knogler, større

trækulstykker, keramikskår m.v. fra gravfylden blev opsamlet, men sjældent tegnet eller nivelleret. Skeletdele og oldsager beliggende in situ blev tegnet og nivelleret. Genstande og kranium blev optaget i præparat og udgravet af Lone B. Andersen i konserveringsværkstedet.

Detektorafsøgning

Anlæggene blev både før og under udgravningen afsøgt med detektor. Markerne omkring udgravningsfeltet blev detektorafsøgt af Lars Nissen. Der blev ikke gjort detektorfund.

Store sten

En stor sten nordligt på feltet lå i undergrundsjord og blev ikke undersøgt yderligere. Det var nødvendigt med maskinkraft til at fjerne store sten fra anlæg 255.

Knoglemateriale

Der var bevaret et næsten komplet skelet i den ene jordfæstegrav. Knoglerne blev taget op og pakket i silkepapir, hver knogle for sig. Inden da blev der foretaget in situ mål af de lange lemmeknogler og af kropslængden. Området med kraniet blev optaget i præparat.

Der var spredte brændte knogler i flere anlæg.

Jord- og andre prøver

Der blev ikke taget jordprøver fra gravanlæggene, med undtagelse af en jordprøve fra kranieområdet grav 244, og fra den mulige brandgrav anlæg 273. Derimod blev der taget jordprøver fra stolpekonstruktionen (anlæg 249-254) med henblik på C14 datering.

Foto

Der blev taget en serie bestående af to digitale foto og to analoge foto i s/h af alle jordfæstegrave. Oversigts- og arbejdsfotos blev optaget digitalt, enkelte analogt.

Registreringssystem og dokumentationsomfang

Systematisering af data fra udgravningen er sket i en Accessdatabase (anlægsliste). De med GPS opmålte data er bearbejdet med softwaren LAND-CAD ver. 4.1.2 fra Toft-Nielsen, og plottet på OCE 5250 printer.

Der eksisterer 20 ark med originale snit- og fladetegninger, 59 digitale fotos og 2 film med s/h fotos.

Gravpladsen blev afgrænset mod nord.

Undersøgelsens resultater

Ved undersøgelsen fremkom der meget færre anlæg end forventet. I 2006 blev der på 1.000 m² registreret 30 jordfæstegrave og 54 brandgrave/gruber plus diverse andre anlæg. I 2008 blev der, på et lidt større areal, blot brugt 35 anlægsnumre, hvoraf seks udgik. Ni fyldskifter blev udgravet i den tro, at der var tale om jordfæstegrave. Af dem var fire sikre jordfæstegrave, to usikre jordfæstegrave. Derudover var der bunden af en mulig brandgrav, sporene efter en stolpebygning, samt en grube og en brønd.

De få anlæg skyldes dels, at gravpladsens nordlige grænse blev nået, men må også tilskrives den kraftige nedpløjning af området.

Jordfæstegrav nr. 243

Graven var forstyrret i nyere tid. I den omrodede fyld fremkom en del stenskærver, og der må være tale om et stenhuggerhul (Jens Vejmand). Sandsynligvis har stenhuggeren kløvet stenene på deres oprindelige placering. Forstyrrelsen var også gået ud over grav 244.

Nedgravningen og kistens størrelse, orientering og jordfyld:

I bundniveau var der få cm bevaret af den oprindelige grav. Graven var orienteret nord-syd. Nedgravningen målte 147 x min. 52 cm. Graven var bevaret i en dybde af 46 cm. Den oprindelige gravfyld er beskrevet som sortbrun let sandet ler med nister af trækul og spredte brændte knogler.

Gravens konstruktion:

Det må formodes, at graven har været dækket af en eller flere synlige sten.

Ligets lejring og antropologisk materiale:

I den omrodede fyld var der enkelte ubrændte knoglefragmenter, som har vist sig at stamme fra skelettet i grav 244.

Genstandsmateriale:

I den oprindelige gravfyld i gravens vestlige kant ca. midt i graven lå en jernnagle/søm.

Andet:

Datering:

Graven kan ikke dateres nærmere end jernalder eller vikingetid.

Jordfæstegrav nr. 244

Graven var forstyrret i den sydøstlige ende af en moderne nedgravning (stenhuggerhul), der havde fjernet dele af den gravlagtes ben omkring knæene.

Nedgravningen og kistens størrelse, orientering og jordfyld:

Graven var orienteret nord-syd. Nedgravningen målte 148 x 87 cm. Graven var bevaret i en dybde af 24 cm. Gravfylden er beskrevet som mørk gråbrun sandet ler med enkelte trækulstykker og brændte knogler.

Gravens konstruktion:

Der blev ikke iagttaget kistespor eller lignende.

Ligets lejring og antropologisk materiale:

Den gravlagte, der efter genstandsudstyret at dømmes er en mand, har ligget med hovedet i nord. Vedkommende har ligget i hocker, med ryggen svagt drejet mod øst og kraftigt bøjede ben. Armene var samlet over maven. Af den gravlagte er der bevaret næsten hele skelettet. Ifølge den antropologiske bestemmelse har personen været mellem 16 og 20 år, og der kan være tale om en kvinde. Knoglerne fremviste imidlertid både mandlige og kvindelige træk, og individets unge alder gør kønsbestemmelsen usikker. Personen har været 165 cm høj (kvinde) eller 168,5 cm høj (mand) (estimeret legemshøjde ud fra lårbenslængden). Legemshøjden var min. 152 cm målt in situ. Alle 32 tænder er bevarede og der ses en del slid. Personen har lidt af invaliderende knoglebetændelse.

Genstandsmateriale:

Der lå en jernkniv under højre hånd. Midt på brystet lå en ringnål af jern. Ved udgravningen af kraniepræparatet fremkom på siden af kraniet et lille fragment af en bronzegenstand. I midten af graven, i gravfylden over skelettet var der et stykke skifer, muligvis en hvæssesten.

Andet:

Graven er stratigrafisk yngre end grube 245. Graven er med nogen usikkerhed bedømt til at være stratigrafisk yngre end den oprindelige grav 243.

Datering:

Graven kan typologisk dateres til vikingetid.

Jordfæstegrav nr. 246

Graven var forstyrret i nyere tid. Fyldskiftet var meget lig 243 og formentlig er der også her tale om et stenhuggerhul (Jens Vejmand). Sandsynligvis har stenhuggeren kløvet stenene på deres oprindelige placering.

Nedgravningen og kistens størrelse, orientering og jordfyld:

I bundniveau var der få cm bevaret af den oprindelige grav. Graven var formentlig orienteret nordvest-sydøst. Graven var bevaret i en dybde af 64 cm. Den oprindelige gravfyld er beskrevet som gråbrun let sandet ler med spredte brændte knogler.

Gravens konstruktion:

Det må formodes, at graven har været dækket af en eller flere synlige sten.

Ligets lejring og antropologisk materiale:

Der blev ikke fundet spor efter den gravlagte.

Genstandsmateriale:

I den omrodede fyld på overfladen lå der en jernnagle/søm uden hoved. I det oprindelige bundlag var der en jernnagle med stort hoved.

*Andet:**Datering:*

Graven kan ikke dateres nærmere end jernalder eller vikingetid.

Grav 260*Nedgravningen og kistens størrelse, orientering og jordfyld:*

Graven var orienteret nord-syd. Nedgravningen målte 236 x 78 cm. Graven var bevaret i en dybde af 27 cm. Gravfylden er beskrevet som brungrå let sandet ler *uden* brændte knogler.

Gravens konstruktion:

Nær gravens bund kunne i fladen iagttages plamager af trækul. I profil kunne der erkendes et spor af lys brungrå let sandet ler med enkelte trækulstykker, i bunden af graven. Ovenstående er tolket som kistespor, efter et trug eller en plade af en art, der kan have været 40 cm bred. Sporene lå i samme og lidt lavere niveau end perlerne. I bunden af graven var der tydelige rustrøde udfældninger.

Ligets lejring og antropologisk materiale:

Der var intet skeletmateriale bevaret. Den gravlagte har ligget med hovedet i nord (fund af perlekæde).

Genstandsmateriale:

I nordenden af graven lå der en perlekæde bestående af 18 berlokformede ravperler, 30 skiveformede ravperler, enkelte glasperler og en metalspiral. I sydenden af graven stod der et lerkar med stregornamentik.

Andet:

Datering: Berlokkravperler optræder i Danmark fortrinsvis i yngre romersk jernalder, mens der kendes enkelte fra germansk jernalder. Graven kan derfor, med nogen usikkerhed, typologisk dateres til yngre romersk jernalder.

Jordfæstegrav? nr. 261

Anlægget blev indledningsvis bedømt til at være en jordfæstegrav, men der fremkom intet gravudstyr eller skeletmateriale.

Nedgravningen og kistens størrelse, orientering og jordfyld:

Graven var orienteret nord-syd. Nedgravningen målte 162 x 117 cm. Graven var bevaret i en dybde af 24 cm. Gravfylden er beskrevet som mørk gråbrun let sandet ler med nister af trækul og spredte brændte knogler.

Gravens konstruktion:

Der blev ikke iagttaget kistespor eller lignende.

Ligets lejring og antropologisk materiale:

Der blev ikke fundet spor efter den gravlagte.

Genstandsmateriale:

På overfladen blev opsamlet en lille dråbe af lyseblåt glas.

*Andet:**Datering:*

Graven kan ikke dateres.

Jordfæstegrav? nr. 272

Fyldskiftet var meget lig 243 og 246 og formentlig er der også her tale om et stenhuggerhul (Jens Vejmand). I fylden var der stenskærver. Sandsynligvis har stenhuggeren kløvet stenene på deres oprindelige placering. Fyldskiftet blev fladeskovlet med gravemaskinen, og der kunne ikke erkendes spor efter en ældre grav. På overfladen lå der to fragmenter af en jerngenstand.

Brandgrav? nr. 273

Rund grube delvist forstyrret af anlæg 272. Der var tale om en 8-10 cm dyb grube med fyld af mørkbrun ler. I fylden var der ganske få brændte knogler.

Hus 2

Lige vest for gruppen af grave nr. 243 - 246 fremkom sporene efter en øst-vestvendt stolpekonstruktion med seks stolper (anlæg 249-254). Stolpehullerne var mellem en og 25 cm dybe, og det er muligt, at yderligere stolpehuller er blevet pløjet væk, og at bygningen oprindeligt har været længere. To af stolpehullerne kan være spor efter dørpartier eller en indre konstruktion (anlæg 251, 253). Grube 245 øst for bygningen var stratigrafisk ældre end grav 244 fra vikingetid, og muligvis samtidig med stolpebygningen. Stolpebygningen og de få andre anlæg af bopladskarakter er formentlig ældre end gravpladsen. I 2007 blev der fundet yngre bronzealders keramik i en grube, og det er muligt, at flere af bosættelsessporene skal henføres til denne periode. Stolpebygningen kan ikke dateres typologisk og det kan derfor ikke udelukkes, at den kan have en relation til gravanlæggene. Yderligere konklusioner vedr. stolpekonstruktionen må afvente de C14-dateringer, der pt foretages.

Brønd 256

Anlægget blev indledningsvis bedømt til at være en jordfæstegrav. Lige under overfladen fremkom en del hånd- til hovedstore sten, der tilsyneladende lå placeret i en aflang nord-sydvendt række. Under stenene var der flere spredte sten, samt ubrændte knoglefragmenter (bl.a. dyretænder). Det viste sig ved yderligere afgravning, at fylden indeholdt mange spredte sten, var lagdelt, og snævrede kraftigt ind mod bunden. Anlægget er derfor bedømt til at være en brønd, der på et tidspunkt blev sløjftet og derefter fyldt op med sekundært materiale, bl.a. marksten og dyrekogler. I fylden var der også to små fragmenter af en ubestemmelig jerngenstand, og et lille ukarakteristisk randskår med rundet rand. Det er nærliggende, at henføre brønden til den øvrige række af bopladsspor på stedet. Fund af to små jernfragmenter sætter dog en grænse for, hvor langt tilbage i tid brønden kan dateres, og det harmonerer dårligt med en datering til yngre bronzealder. Hvis brønden og hus 2 har været samtidige, kan hus 2 næppe have været længere mod vest.

Anlæg 255

Anlægget blev indledningsvis bedømt til at være en stor jordfæstegrav. Der var tale om et stort kvadratisk fyldskifte, og i den ene side stak en stor sten op.

I en bunke jord opgravet fra anlægget blev der fundet en stor jernnagle. I fyldskiftet var der en meget stor sten og flere større stykker, der så ud til at stamme fra den samme sten. Fra fylden stammer også et lille keramikskår med indvendig glasering. Anlægget er bedømt til at være sporene efter en stor sten, der er blevet gravet ned i moderne tid. Om den oprindeligt har dækket en oldtidsgrav er uvist.

Anlæg 271

Anlægget indeholdt hundeskelet og -halsbånd. Datering: moderne.

Sammenfatning

Gravpladsen har bredt sig over et areal på min. 1.400 m². Det benyttede areal har imidlertid været større, da gravpladsen med sikkerhed fortsætter mod syd og dens sydlige grænse endnu ikke er nået. Det lykkedes ved årets udgravninger at fastlægge gravpladsens nordlige afgrænsning. Mod øst falder terrænet, og dér finder gravpladsen sin naturlige afgrænsning. Mod vest løber en grusvej, blot fire meter fra den nærmeste jordfæstegrav. Lige vest for gravpladsen blev der i 2006 foretaget overvågning af muldafrømning i et smalt tracé, hvori der ikke fremkom gravanlæg. Nordvest for gravpladsen udlagdes i 2007 en søgegrøft, hvori fremkom en del oldtidsanlæg, men ingen sikre gravanlæg (bilag 1). På arealet mellem disse grøfter var der på undersøgelsestidspunktet en grusbeltet vendeplads. På baggrund af undersøgelserne må det konkluderes, at grænsen for gravpladsens udstrækning mod vest ikke kendes præcis, men at den sandsynligvis befinder sig i kort afstand vest for udgravningsfeltet 2006.

Ved årets undersøgelser var det åbenlyst, hvor nedpløjet området er. Der fremkom overhovedet kun få anlæg, heriblandt meget få småanlæg, og i en helt anden og mindre koncentration end ved undersøgelsen i 2006. Ydermere fremkom der ingen sikre, og blot en enkelt mulig brandgrav. Det står i skarp modsætning til 2006 kampagnen, hvor der blev udgravet hele 54 brandgrave.

Årets store overraskelse var grav 260. Graven, der med nogen usikkerhed kan dateres typologisk til yngre romersk jernalder, giver nogle nye perspektiver på gravpladsens benyttelse gennem tid. Det kan i den forbindelse nævnes, at den første grav, der blev udgravet i

prøvegravningsfasen i 2006 (grav 10), først blev dateret til yngre romersk jernalder, men siden til vikingetid.

Årets undersøgelse bekræftede at mange, måske næsten alle jordfæstegrave må have været dækket af store sten, det vidner flere Jens Vejmand huller om.

Knoglematerialet begrænsede sig ved årets undersøgelse til et enkelt, næsten komplet skelet, og en lille mængde brændte knogler. Som ved den tidligere undersøgelse påtraf man brændte knogler i flere af anlæggene, dog ikke i den ældre grav 260. Dette fænomen kan muligvis være med til at adskille gravene kronologisk, omend det naturligvis må blive med en del usikkerhed.

Det ubrændte skelet var bevaret i tilstrækkelig grad til, at den antropologiske undersøgelse har kunnet påvise sygdomsspor på knoglerne. Den gravlagte har haft en invaliderende synlig sygdom.

Evt. gravanlæg der måtte være på det lille areal, der ligger mellem 2006 udgravningen og 2008 udgravningen og som ikke blev undersøgt, ligger uden risiko for at blive pløjet bort, da arealet ikke bliver dyrket.

Der er fremkommet bopladsspor på stedet ved alle undersøgelserne, i både 2006, 2007 og 2008 i form af stolpehuller og gruber. Én grube kan dateres til yngre bronzealder, mens de øvrige bosættelsesspor ikke kan dateres. Bopladssporene kan stamme fra samme, men også fra andre perioder af oldtiden.

Fremtid

De naturvidenskabelige undersøgelser pågår, bla C14 dateringer af hus 2. En nærmere typologisk datering af gravudstyret fra hele pladsen pågår, for at få klarhed over, om den kan være blevet benyttet kontinuerligt fra slutningen af ældre jernalder/begyndelsen af yngre jernalder, eller om der er hiatus mellem romertidsgraven og gravpladsen fra vikingetid. Det vil i den forbindelse være af stor vigtighed, at få C14 dateret en række af brandgravene.

Kroppedal Museum har holdt møde med Hanne Lipczak, driftschef, Det Biovidenskabelige Institut, med henblik på at få afklaret, hvornår, og om planteavlsforsøgene på gravpladsens sydlige del afsluttes, og en evt. arkæologisk undersøgelse vil kunne iværksættes uden at ødelægge instituttets forsøg. Når et tidsperspektiv er afklaret, vil museet forsøge at skaffe midler til at få resten af gravpladsen undersøgt.

20. februar 2009 Lotte Reedtz Sparrevohn